

Niech żyje rząd robotniczy i włościański!

Warunki Prenumeraty.

W Warszawie z odnośnieniem miesięcznie Zł. 4.—
bez odnośnienia „ 3,50
na prowincji miesięczn. „ 4.—
Zagranicą „ 6.—
Za zmianę adresu 50 groszy

Redakcja przyjmuje interesantów od 1 — 2 po poł. Za zwrot rękopisów redakcja nie odpowiada.

Administracja czynna od 9 do 5 bez przerwy. Kasa czynna od 11 do 1
Rachunki płatne w środy.

Telef. Redakcji 176-70. Adm. 120-13.

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

NIECH ŻYJE SOCJALIZM!

Geny ogłoszeń:

Ogłoszenia w tekście (przed kron.) 25 groszy
nekrologi 10 „
zwyčajne 15 „
drobne za jeden wyraz 10 „
Ceny ogłoszeń należy rozumieć za wiersz wysokości 1 milimetra

Dla poszukujących pracy 50% rabatu
Ogłoszenia w № niedziel. o 25% drożej
Fantazyjne i tabele (bilanse) 50% ..

Ogłoszenia przyjęte po zamknięciu Administracji o 10% drożej

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

Redakcja i Admin. Warecka 7
Konto czekowe P. K. O. Nr. 175.

Numer pojedynczy 15 groszy.

Kryzys Ligi Narodów

Z POWODU SZÓSTEGO ZGROMADZENIA.

(od naszego specjalnego wysłannika).

Genewa, 27 września.

P. Dandurand, przewodniczący szóstego Zgromadzenia Ligi Narodów, wyliczając zgodnie ze zwyczajem, prace obecnej sesji, wyraził swe zadowolenie z ich przebiegu i wyników i zamknął obrady słowami ogromnie wzruszającymi i lirycznymi, ale bardzo, niestety, dalekimi od prawdziwych nastrojów, które panowały w Genewie w ciągu tych trzech tygodni.

Trzeba wyraźnie powiedzieć: Liga Narodów przeszła przez bardzo poważne przesilenie i niebezpieczeństwo dla niej jeszcze nie minęło. Liga nie zrobiła żadnego kroku naprzód; dla instytucji międzynarodowej, tak młodej i tak narazie jeszcze niezwyklej, zatrzymanie się na miejscu jest rzeczą wcale groźną.

gorzej jeszcze, Liga cofnęła się w tył i wydawało się, że stoczy się po równi pochyłej. Na szczęście jej siły żywotne, zdźnione z ogólnego pragnienia pokoju i potrzeby międzynarodowego tego pokoju stróża, okazały się większe, aniżeli sądzili jej najgorsi i najniebezpieczniejsi wrogowie: pesymiści i malkontenci.

Szóste Zgromadzenie było ciekawe przez to, że pozwoliło postawić dłażnozy choroby Ligi, ustalić jej braki i wady organizacyjne, zbadać jej odporność i wytrzymałość. Dłażnoza wypadła taka, jak przed kilku laty, kiedy we Francji rządził Poincaré i kiedy powszechnie narzekano, że Liga nie może rozwijać się, bo z jednej strony reakcja francuska ją sabotuje, a z drugiej — jest ona instytucją anglosaską, przeciwną interesom kontynentu. Zmiana rządu we Francji i Anglii przed rokiem, kiedy do Genewy, jako reprezentanci obu krajów, przyjechali socjaliści i prawdziwi demokraci, usunęła nieufność i niewiarę w Ligę. Nastąpiła — niestety — niestety — równowaga. Władło przechyliło się nąnowo w stronę reakcji w Anglii i zaczęła się odwrotna piosnka: konserwatywna Anglia straciła wiarę w Ligę, zaczęła ją traktować lekceważąco, oskarżać o podleganie wpływowi Francji i kontynentu, o wysługiwanie się sprawom, przeciwnym interesom anglosaskim i Imperjum Brytyjskiemu.

Sprawdziło się, że Liga Narodów może mieć zapewnione istnienie jedynie przy poparciu demokracji, że jedynie rządy demokratyczne i z łona demokracji powstałe, szczerze dla Ligi pracują i dbają o jej autorytet.

Liga albo będzie wyrazicielką idei demokratycznej w skali międzynarodowej, albo przerodzi się w cherlaka, przeznaczony do najczarniejszej i najniezdzięczniejszej roboty. Na szóstym Zgromadzeniu zanosilo się na walkę między demokracją a reakcją w świecie międzynarodowym, między demokracją a nacjonalizmem i imperjalizmem. Z jednej strony Francja, Polska, której program państwowy raz jeszcze okazał się identyczny z programem międzynarodowym demokracji, wyrażonym tym razem w protokóle genewskim, i cała czereda innych państw. Z drugiej imperjalistyczna W. Brytania, która chciała widzieć w Lidze narzędzie swej polityki, oraz nacjonalistyczne Włochy, które pozwalają sobie wręcz na drwiny z Ligi.

Ale walka ta, jak wszystkie zresztą boje, staczane w Lidze, była utajona i potyliczna, przestonięta rzekomo porozumieniem. Francji szło o zwycięstwo moralne w sprawie protokółu, o stwierdzenie tenego, że idea protokółu żyje, mimo, że sam protokół zapadł w letarg. Wobec odbywających się rozmów paktowych, Francuzi

zadowolili się takim powodzeniem moralnym, które udało im się osiągnąć. Mam wrażenie, że byłoby nieco zaambarasowani istotnym sukcesem protokółu. Anglicy poszli na kompromis, który ich nie kosztuje. Rozegranie batalii dokoła protokółu dopiero nastąpi. Po ukończeniu rokowań paktowych, po skonfrontowaniu paktów gwarancyjnych, jeżeli będą one kiedykolwiek zawarte, z paktem Ligi Narodów.

W ten sposób walka francusko - angielska narazie przeistoczyła się w nietrwały sojuszy dla owdładnienia Ligą na czas paktowania. Tak zwane mniejsze państwa, gdyby chciały i gdyby miały dość odwagi, mogłyby zaostrzyć sprawę i nie pozwolić „wielkim” — Francji i Anglii — na to przyzwierze. Niestety, ze strony państw, których głos mógłby zaważyć w dyskusji, nie usłyszeliśmy słów jasnnych i śmiałych. Nałóg dyplomatyzyzowania na terenie Ligi jest trudny do pokonania; szczerze powiedziawszy, nie czas jeszcze na pozbycie się przesadnej niekiedy ostrożności i na przełamanie zwyczajów, stosowanych przez tych, którzy mają hegemonję w Lidze. Nie czas dlatego, że nie ustalono jeszcze sobie ani w rządach, ani w społeczeństwach istotnego stosunku do Ligi.

Liga cierpi na brak wobec niej szczerości. Z litery i ducha paktu Ligi wynika, że członkowie jej powinni przenieść część swych suwerennych praw na Ligę. Z tego zdają sobie sprawę wszyscy, biorący udział w pracach Ligi, ale wielu bardzo nie chce się do tego przyznać, albo wręcz odbiera Lidze prawo do roszczenia sobie pretensji w tym kierunku. Liga wskutek tego jest słaba, nie czuje pod sobą mocnych podstaw i cieszy się nawet z pozorów znaczenia i wpłyów. Słaba jednak Liga, której największą zaletą jest ta, że służyć ona może jako doskonały środek do wyznaczania sobie dorocznnych spotkań i że jest czymś w rodzaju hotelu dyplomatycznego, nie przysłuży się sprawie pokoju. Przeciwnie, może utrudniać pokój.

Trzeba zastanowić się nad zagadnieniem Ligi, która istnieje już parę lat, która ma wiele zasług, która w życiu międzynarodowym stała się już czynnikiem bardzo dużego znaczenia, ale która jeszcze nie znalazła siebie, nie określiła swego charakteru. Trzeba odejść od sentymentalnych formułek o Lidze i tanich broszur propagandowych i powiedzieć sobie, czego się od Ligi chce i co się jej daje. Kryzys tegoroczny niewątpliwie zmusi rządy, parlamenty i opinie publiczną do zastanowienia. Socjaliści, którzy mają jasną koncepcję Ligi, ujednostajnioną w uchwałach Międzynarodówki, pierwsi powinni zabrać głos w nieuniknionej dyskusji i poprowadzić opinię. Czekaj ich zadanie bardzo wdzięczne i ważne.

J. S.

Agitacja obszarników pod firmą „Zjednoczenia Stowarzyszeń polskich“.

We wczorajszym N-rze „Robotnika” podaliśmy „ściśle poufny” okólnik „Kresowego Związku Ziemiaków”, „Kresowy Związek Ziemiaków” poleca organizować wiece pod firmą „Zjednoczenia Stowarzyszeń Polskich”, aby wprowadzić w błąd publiczność i przemycić obszarniczy towar pod sfałszowaną etykietą.

Niżej podajemy korespondencję z Wilna, która stanowi ilustrację do powyższego okólnika i wskazuje, jak poczynają sobie obszarniczy spiskowcy.

LIST Z WILNA.

(Koresp. własna).

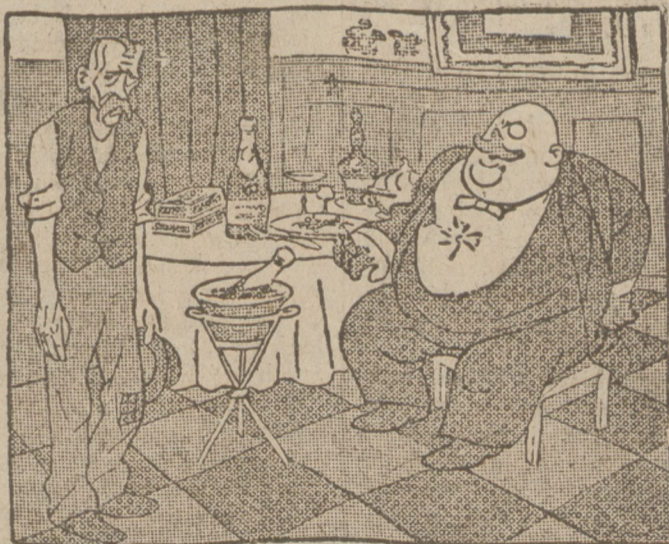
W dniu 27-ym września r. b. odbył się w Sali Miejskiej wiec, zwołany przez „Zjednoczenie Stowarzyszeń Polskich”, a inspirowany przez obszarników, występujących przeciwko reformie rolnej.

Wiec ten miał być zwierciadłem nastrojów ludności miejskiej wobec reformy rolnej.

jak to zresztą głosił tytuł „Reforma rolna — a wyżywienie miast”. Miejskowa klika obszarniczo - monarchistyczna nie szczędziła pieniędzy na plakaty i ulotki, któreimi zalano wprost miasto. Zapowiedziano ponadto przyjazd takich „asów” dubadecji, jak postów Stronńskiego, Stefana Dąbrowskiego i in. Rozwinięto na szeroką skalę agitację po kościołach, gdzie księży z ambon wzywali lud do tłumnego przybycia na wiec.

Lecz z wielkiej chmury spłynął mały deszcz. Ludność Wilna nie daje się tak łatwo wziąć na lep frazesów obszarniczych. Przybyli tłumnie chłopci bezrolni i robotnicy zajęli odrazu wrogie stanowisko wobec obrońców wielkiej własności ziemskiej.

Przy względnej ciszy wygłosił referat prof. U. S. B. Fr. Bossowski. Tonac w powodzi cyfr, niefortunny i niedosły kandydat na posła z ramienia obszarników, usiłował skrytykować ustawę o reformie rolnej. Przytoczył wiec oklepane przykłady z Rumunii i

Kapitalista do robotnika: Dziękuj Panu Bogu, że nie utyleś i jesteś zdolny do pracy... Bieda ma swoje dobre strony...

W dzisiejszym numerze:

- KRYZYS LIGI NARODÓW.
- AGITACJA OBSZARNIKÓW POD FIRMĄ „ZJEDNOCZENIA STOW. POLSKICH“.
- SOJUSZ OBSZARNIKÓW Z KAMIENICZNIKAMI.
- PODWYZKA KOMORNEGO NA 1-y PAŹDZIERNIKA.
- BEZKARNOŚĆ PASKA.
- SZANTAŻ DZIENNIKARSKI NA GRUNCIE LWOWSKIM.
- MŁODZIEŻ ENDECKA PRZECIWKO P. ST. GRABSKIEMU.
- ZNOWU WZROST LICZBY BEZROBOTNYCH! Liczba ta wynosi 191.810!!
- PROCES O ZAMORDOWANIE KORNELI WE LWOWIE.
- ZNOWU KATASTROFA LOTNICZA!
- USTAWA STEMPOWA (sprawozdanie z komisji skarbowej... wierszem...).
- ZBLIZKA I ZDALEKA. Dom Ludowy.
- ODCINEK: WŚRÓD KSIAEK.

Czechosłowacji, tendencyjnie przekraczając fakty i płodząc różne niedorzeczności.

Długo mówiliby profesor, obrońca obszarników, gdyby nie zniecierpliwienie słuchaczy, którzy nie chcieli odegrać roli studentów, „słuchających” nudnego i bezbarwnego przemówienia prelegenta. Następny mówca rozpoczął swe przemówienie od wyszydzania reformy rolnej. Na sali rozległy się świsty, które zamieniły się rychło w niemożliwy do opisanego tumult. Mówcy opozycyjni zażądali głosu. Monarchistyczne przydyjmy nie uwzględniło tego żądania, chcąc za wszelką cenę chociażby przeforsować przygotowaną poprzednio rezolucję.

Tego już było za wiele. Wicownicy opanowali trybunę, z której padły gromkie słowa potępienia taktyki obszarników, nie dopuszczających do głosu nieswoich ludzi. W tej chwili zjawił się policjant i oświadczył, że wiec zostaje rozwiązany. W ten sposób zakończyła się impreza monarchistyczna - obszarnicza smrotną porażką.

Warto również wspomnieć o tajemniczej roli, jaką odegrał obecny na wiecu przedstawiciel Komisarjatu Rządu, który zamiast spełniać ściśle obowiązki, wchodzące w zakres bezpieczeństwa publicznego, parł wszelkimi siłami do przeforsowania rezolucji obszarników.

Tegoż dnia o godz. 4-ej po poł. zwołany został przez to samo „Zjednoczenie Stowarzyszeń Polskich” identyczny wiec w Nowo-Wilejce, pod Wilnem. I tu obrano tę samą taktykę. Nie dopuszczano mianowicie do głosu nieswoich ludzi.

Zebrani chłopci, zwłaszcza bezrolni, nie dopuścili do uchwalenia rezolucji przeciwko reformie rolnej, usuwając organizatorów wiecu — zauszników obszarnictwa. Nie bacząc na to, iż przydyjmy, w skład którego wchodził i chłopci, pozostało na trybunie, zjawił się zastępca komendanta posterunku policji Nr. 2578 i rozwiązał wiec. Uczestnicy wiecu nie dali jednak za wygraną i w ostatniej chwili uchwalono rezolucję domagającą się od Sejmu, Senatu i Rządu przyspieszenia wykonania ustawy o reformie rolnej, przyjętej na ostatniej sesji sejmowej.

Słowem, obszarnicy ponieśli klęskę na całej linii.

Z-n.

Sojusz obszarników i kamieniczników.

Redakcja tygodnika „Wyzwolenie” zakomunikowała nam odpis „ściśle poufnego” okólnika, wydanego przez Związek centralny Stow. Właścicieli domów na Pomorzu. Z okólnika tego dowiadujemy się, że Zarząd Związku Stow. właścicieli realności, mający siedzibę w Warszawie, zawarł tajną umowę z organizacjami obszarniczymi (Związkiem Ziemiaków, Radą naczelną Str. Chr.-Nar. i klubem parlamentarnym tego stronnictwa). Na podstawie tej umowy obszarnicy zobowiązali się bronić na terenie sejmowym interesów kamieniczników, kamienicznicy zaś — „uświadamić” ludność miejską o „szkodliwości reformy rolnej.

W tym celu kamienicznicy zorganizowali w Warszawie... „Komitet obrony interesów ludności miejskiej”. Komitet ten ma organizować po miastach i miasteczkach wiece przeciwko reformie rolnej, wiece zaś mają uchylać rezolucje i delegatów do Warszawy...

Okólnik przestrzega, aby kamienicznicy „nie ujawniali zbytbytno swej roli kierowniczej”, „uczestnictwa” zaś „sfery ziemianńskiej należy unikać”.

Zestawmy to z okólnikiem „Kresowego Związku Ziemiaków” — a przekonamy się, w jak rozmaity sposób i na jak wielką skalę prowadzona jest ta spiskowa akcja obszarników celem oszukania opinii publicznej.

Zbliża i zdaleka.

DOM LUDOWY.

Powstaje w tych ciężkich, okrutnych czasach Dom Ludowy w Warszawie. Dźwigną go robotnicze ręce. Z potu i z robotniczej stanie krwawicy. Opowiada wielki historyk, jak w dwunastym wieku zaczyna budować katedry: lud je budował, wszyscy, wszyscy znosili kamienie, miesili glinę, dla Boga i dla ludu. Miały to być domy ludowe, kędyby się lud schodził, aby odpocząć po pracy i duszę od szarzyzny prochu, od trosk codziennych i przyziemnych wzniesić w górę, w zaświaty.

Tak dziś wszędzie, w szerokim przestworzu świata dźwiga lud pracujący Domy Ludowe. Niby mrowka pracowita, cegłą do cegły przykłada, zwozi kamień i żelazo. Myśl ludzka, myśl uczona tej pracy przyświeca, nosi ją entuzjazm i tęsknota: swój dom, swój dach, swoją bibliotekę, swoją salę odczytowa, swoją gospoda. Dosić już ciągłego siedzenia „kałatem”, po dusznych salach szynkowniowych, po walać się się facjatkach, po podwórzach i okopconych suterynach! Dziś na Jerolimskiej, jutro na Browarnej, pojutrze na Targowej. Centralny Dom w dzielnicy robotniczej, dokąd wszystkim blisko będzie, za kilka lat powstaną inne domy, w innych dzielnicach — ten jeden, pierwszy będzie centralny, powinien być najpiękniejszy i największy

— pierwszy centralny Dom Ludowy w stolicy zjednoczonej i wolnej Rzeczypospolitej.

Wiemy już gdzie ten dom stanie, znamy jego topografię, rozumiemy znaczenie. Zjednoczy się tam całość pozafabrycznego życia robotnika: jego życie polityczne, jego życie zawodowe, oświatowe, towarzyskie, jego myśl i jego czyn klasowy. Będzie tu wypoczywał po pracy, będzie śpiewał, będzie grał, będzie miał teatr i rozrywkę, będzie się uczył i uczył innych, będzie rozszerzał horyzont swej myśli i serca. Będzie zdobywał uzasadnienie swojej wiary socjalistycznej, swoich tęsknot, swojego marzenia. Tu będzie rosła jego siła moralna, na solidarności klasowej oparta. Tu będzie kształcił swoje obywatelskie uczucia i uprawnienia. Stąd będzie wychodził polityk i społecznik, dobry członek i obywatel wolnego Państwa. Tu nie będzie miejsca dla niewolników. Tu będzie się przechowywała tradycja walki robotniczej, (kryształ dawnych krwawych entuzjasmów, świadectwa walk bohaterów). Tu będzie ucząca się, dojrzewająca i dojrziała już rzeczywistość. Tu też dojrzewać będzie Marzenie przyszłości, nieskończone jak przestworze nieba.

Stąd powieść będzie Sztandar Czerwony, który tyle już pokoleń prowadził do walki, nad tyłu już pochylał się grobami, tyle na sobie dźwigał tęsknot i łez i nadziei...

Wejdźmy na chwilę w te oruki pełne podwoje.

Tu gospoda robotnicza. Wyżej związki zawodowe. Biura partyjne. TUR. Organizacje młodzieży.

Wyżej czytelnia, biblioteka, chóry, orkiestry. Ma być i hotel dla przyjezdnych towarzyszków. Wielka sala na zebrania i odczyty. Kilka mniejszych. Sala sportowa. Kąpiele. Basen. Hala na wielkie mitingi robotnicze.

Tyle rzeczy wspaniałych!

Na zbudowanie tego Domu ma złożyć się nauka i sztuka. Wszystkie Muzy przysiędą nam z pomocą. Będą obrazy i posągi. Dom ten bowiem będzie nie tylko świadectwem siły zbiorowej, ale i Piękna.

Dźwigniemy go wszyscy po prostu. Każdy spełni swój obowiązek: poseł zarówno, jak radny miejski, jak każdy towarzysz i towarzyszyca. Dawno już, od czasów Lassala wiemy, że Nauka jest z robotnikami. Jest z nimi wszędzie na świecie. Sztuka, nie sztuka snobów i nowobogackich, ale ta Sztuka, która dźwigała greckie świątynie i nie wieszła się u kłami bogaczy, Sztuka — jak i Nauka — pójdzie z Ludem.

Taki Dom Ludowy powstać może tylko z Entuzjazmu zbiorowego. Saint-Simon z łoża śmierci wołał do ukochanego ucznia: „pamiętaj, że wielkie rzeczy rodzą się tylko z Entuzjazmu!”

„Młoty w dłoń!”... towarzysze. Dźwignijmy pałac solidarności robotniczej, pałac przyszłości, kuźnicę Myśli twórczej i twórczego Czynu robotniczego!

Henryk Bezmanski.

:::0::

Podwyżka komornego na 1 października

Czytamy w „Naprzodzie”:

Wobec panującego bezrobocia i zastój w przemyśle i handlu podwyżka komornego na 1 października o 6 procent staje się bardzo dotkliwa dla sfer dotkniętych obecnym kryzysem. Zaleganie zaś za zapłatą komornego za dwa miesiące jest ważną przyczyną wypowiedzenia po myśli art. 11 a) ustawy o ochronie lokatorów. Nawiąsem mówiąc, skarb państwa stracił z tej przyczyny pomieszczenie dla 4 urzędów w budynku przy ul. Szulskiego Nr. 1.

Komorne przestało być dziś małe, gdyż wynosi z dniem 1 października dla:

a) mieszkań jednopokojowych, złożonych z pokoju i kuchni lub samego tylko pokoju, bądź samej kuchni 37 procent komornego, płaconego w czerwcu 1914 roku, licząc 105 złotych za 100 koron (a więc naprzykład 3.88 złotych za 10 koron);

b) mieszkań złożonych z dwóch lub trzech pokoi, dla lokali handlowych i przedsiębiorstw wykupujących świadectwa przemysłowe IV kategorii i dla lokali, mieszczących pracownie rzemieślnicze, wykupujące świadectwa przemysłowe VIII kategorii 42 procent (a więc naprzykład 35.28 złotych za 80 kor.);

c) dla mieszkań złożonych z czterech do sześciu pokoi, dla pomieszczeń, zajętych przez zakłady naukowe i wychowawcze, zarejestrowane przez państwowe władze oświatowe, i lokale spółdzielni robotniczych, oraz robotniczych związków zawodowych, a nie podpadających pod postanowienia p. a) i b) i dla lokali, mieszczących pracownie rzemieślnicze, wykupujące świadectwa przemysłowe VII kategorii, 47 procent (a więc naprzykład 49.35 złotych za 100 koron);

d) dla większych sklepów i biur handlowych i przemysłowych, pracowni, nie połączonych z mieszkaniami oraz dla mieszkań, złożonych z co najmniej 7 pokoi, 52 procent;

e) dla największych sklepów i biur handlowych oraz dla hoteli 57 procent;

f) dla budynków fabrycznych 82 procent, przy czym ochrona tychże kończy się dnia 1-go stycznia 1926 r.

Oprócz podwyższonego komornego każdy lokator uiszcza opłaty dodatkowe za czyszczenie kominów, za oświetlenie sieni, schodów i korytarzy, za wywóz śmieci, za wynagrodzenie stróża, oraz ewentualnie za wywóz nieczystości kloacalnych w razie braku kanalizacji. Opłaty te wynoszą 7 procent komornego przedwojennego (a więc naprzykład 73 grosze za 100 koron), a w razie braku kanalizacji 8 procent (84 grosze). Komorne zatem razem z temi opłatami wyniesie dla mieszkań pod a) 44 procent, pod b) 49 procent, pod c) 54 procent. Lokatorzy pod d), e), f) nie ponoszą tych opłat, gdyż komorne przekroczyło 50 procent. Wynikałoby z tego, że lokatorzy pod c) płaciliby 54 procent, a lokatorzy pod d) 52 procent, co byłoby niezgodne z duchem ustawy. Należałoby zatem przyjąć w pierwszym wypadku tylko 51 procent komornego.

Oprócz podwyższonego komornego i o-

płat dodatkowych płatny jest do dnia 14 października 4 proc. podatek wodociągowy za III kwartał i 4.5 proc. podatek lokatorski na IV kwartał. We wrześniu był płatny 6 procentowy podatek państwowy na rozbudowę miasta za III kwartał b. r., którego wielu lokatorów dotąd nie uiszczyło i zapłaci go dopiero w październiku. Razem zatem obciążenie lokatora jednopokojowego od 1 października wynosi 58 i pół procent, dwu do trzy-pokojowego 63 i pół proc. (licząc 105 złotych za 100 koron). Wreszcie przychodzi jeszcze wynagrodzenie stróża za otwieranie bramy.

Ponieważ podatki na rozbudowę miasta, wodociągowej i lokatorski, płatne są za kwartał, przeto naprzykład komorne za dwa pokoje wraz z powyższymi podatkami wyniesie w październiku prawie przedwojenne komorne, a mianowicie 92 i pół procent! (bez stróża). W tych warunkach płaćcie tych podatków musi być odroczone.

Dr. A. M.

:::0::

Sprawy skarbowe

Ile podatku majątkowego wpłynie w r. b.

W r. b. miało wpłynąć 203 milionów złotych z tytułu podatku majątkowego. W rzeczywistości jednak pobrana będzie w roku bieżącym suma znacznie mniejsza, a to z przyczyn następujących:

1) we wszystkich grupach około 20% odpadnie na odpisy i odroczenia, 2) w grupie I około 15 milj. zł. pobrane będzie w listach zastawnych, 3) w II grupie z ogólnej kwoty różnicy przypada około 70 milj. zł. na przemysł górnośląski, z którym prowadzone są obecnie układy co do wyrównania należności podatkowej na specjalnych warunkach, ze względu na ciężkie przesilenie, jakie ten przemysł przeżywa, 4) w grupie III — na właścicieli nieruchomości miejskich, podlegających ustawie o ochronie lokatorów, którzy korzystają z odroczenia do końca 1925 r., przypada około 20 milj. zł.

W ten sposób kwota różnicy, jaką zamierza pobrać w gotówce Ministerjum Skarbu w roku bieżącym, wyniesie w rzeczywistości nie więcej, jak 60 milj. zł. (bez przemysłu górnośląskiego), przy czym na podstawie wydanego już zarządzenia w ciągu 30 dni po doręczeniu nakazu płatniczego płatna będzie tylko połowa wspomnianej różnicy, reszta zaś w ciągu 60 dni po doręczeniu nakazu.

Nadto Min. Skarbu postanowiło zaniechać wogóle poboru raty grudniowej (czwartej) podatku majątkowego tak, że świadczenia z tytułu podatku majątkowego w r. 1925 będą wynosiły ogółem:

Wpłaty dotychczasowe 45 milj. zł. Wyrównanie różnicy w gotówce 60 milj. zł. Wyrównanie różnicy w listach zastawnych 15 milj. zł. Razem 120 milionów złotych, co stanowi zaledwie 40% kwoty preliminowanej na rok 1925, a około 21% kwoty, przypadających do zapłacenia na zasadzie obecnie obowiązującej ustawy.

Jak widać z powyższego, Ministerjum Skarbu, uwzględnia w wysokim stopniu ogólne ciężkie położenie i stara się usilnie złagodzić ciężar, wynikający z ustawy, wprowadzonej za Rządu poprzedniego.

:::0::

Wśród książek.

W. RAORT: *Grochem o ścianę. Lwów „Odrodzenie” 1925.*

Humoryści zaczynają zazwyczaj swą karierę literacką, jako „sławy lokalne”, zanim fala powodzenia uczyni ich powszechnie znanymi. Pochodzi to stąd, że humor, rodzaj dowcipu — są zawsze lokalne. Wyrastają ze swego gruntu, z macierzystej gleby. Humorysta bywa przez tę glebę przyswojony i z niej bierze tematy, na niej mu rodzą się te śmieszne figury, które pochwytywa „wprost z życia” na swe karty.

W. Raort jest w tej chwili jeszcze — humorystą lwowskim, lecz zasługuje już w zupełności na to, by stać się znanym i uznanym poza lyczakowską rogatką. Ostatnia jego książka daje w zupełności miarę szerokiej skali jego talentu. Nie jest on satyrykiem, lecz w całym tego słowa znaczeniu humorystą, w którym jest więcej serca niż żółci. Usiłuje wykraczać poza obowiązki śmiechu, wydiera się w sferę czystego liryzmu, lubi kunsztowną mieszaninę śmiechu ze łzami, z upodobaniem przebywa na tej wąskiej granicy, która dzieli „śmieszne” i „poważne”, czyniąc wycieczki... po obu stronach granicy.

Trzeba jednakże przyznać, że jakkolwiek w obu sąsiadujących ze sobą państwach jest równouprawnionym obywatelem, to jednakże raczej państwo śmiechu należy uważać za jego przyrodzoną ojczyznę. Tam jest bardziej twórczym, bardziej oryginalnym. Tam ośniewa nas świeżością swych pomysłów, oryginalnością spostrzeżeń. Tam zdobywa własny swój styl, oryginalny język. Tam jest prawdziwie twórczym. Humoryzm natomiast jest wprawdzie bezwzględnie szczerzy, lecz wydaje się czasem, że używa on obcego sobie języka, przyswajając sobie znane już i zużyte formy, podobnie jak człowiek, któryby chciał wyrazić swój osobisty ból, używał — cytując

z poetów. Nie trzeba tego rozumieć w formie zarzutu: nikt nie ma obowiązku być uniwersalnym — i nikt nim nie jest i być nie zdoła. W pewnym tylko ściślejszym zakresie można być twórcą — i tajemnicą powodzenia pisarza bardzo często leży w tym, że umie on w tym sobie właściwym zakresie pozostawać, nigdy z niego nie wychodząc. Raort raczej krasi swój humor liryzmem, niż liryzm — humorem. Dowodzi tem tylko, że jest prawdziwym, urodzonym humorystą. Trzeba przyznać, że całe nasze życie jest tak zakłamanie, w najobrzydliwszy sposób, bo uroczyście — zakłamanie, że humor staje się coraz bardziej jedyną formą szczerości. Wśród powszechniej maskarady kłamstw, humor jest posłannikiem prawdy, wywalającym pieścią okiennice, aby wpuścić powietrze i światło. Czas pomyśleć o rozwoju twórczości humorystycznej w Polsce...

JAN CYNARSKI: *Łotwa współczesna. Nakładem Społecznego Biura Wydawniczego. Warszawa 1925 r.*

Doskonała książka informacyjna. Autor przez lat kilka przebywał w Rydze. Własnymi oczyma przyglądał się powstawaniu młodego Państwa. Obok bezpośredniej znajomości stosunków wniósł przytem wiele pracy sumiennej, wykonanej przejrzysto i jasno. Umiejętnie posługiwał się statystyką, umiał z niej wydobyć potrzebne wiadomości, nie przeciążając książki zbytecznym materiałem, nie przeładowując erudycją.

Z krótkiego zarysu historii Łotwy, która los z nami czasowo spręgała (dzisiejsza Łatgalja, w której najliczniej zamieszkuje żywił polski nosiła nazwę Inflant Polskich i wchodziła w skład ziem Rzeczypospolitej), dowiadujemy się, że król Stefan Batory „był pierwszym człowiekiem, który dojrzał chłopca — Łotysza i potrafił się nim zaopiekować”. Natomiast to, co stwarzało rozumna polityka, psuła nietolerancja re-

ligijna i fanatyzm. W czasie powstania Kościuszkowskiego, Jakób Jasiński, oswobodziciel Wilna, postanawia przekroczyć granice Kurlandji, aby nieść wolność chłopom łotewskim. Powstanie zaczyna się szerzyć w Kurlandji, lud oświadcza się za nim. Dowództwo powstania łagodzi ucisk szlachty nad ludem. Wspomnienia historyczne zatem przywodzą na pamięć jasne chwile wzajemnych stosunków.

Łotwa wyszła z wojny wyludniona, ze zrujnowanym przemysłem, zniszczona. Lud wiejski cierpiał pod uciskiem baronów niemieckich, właścicieli wielkich latyfundiów, wiernych podór carskiego tronu, wdychających następnie do panowania Wilhelma. Pierwszym odruchem znędniającego ludu, pragnącego zniesienia ucisku, była reforma rolna. Baronom odebrano ziemię bez odszkodowania, pod naciskiem z dołu, chcąc uniknąć wrzenia, jakie nastąpiłoby w razie zarządzania referendum w tej sprawie. Racja takiego załatwienia sprawy rolnej była zarówno wiekowa nienawiść do swych ciemiężców — baronów, jak i nęcza ludu łotewskiego, który odszkodowania płaciłby nie mógł. Wykonanie reformy — przynajmniej autor — nie było idealne.

Warto zauważyć, że nie przeszkodziło to Łotwie w dokonaniu reformy walutowej i założeniu banku emisyjnego przy pomocy kapitałów obcych. Dzieje tej ostatniej reformy, dokonanej przez ministra Kalninga, bardzo przypominają sanację skarbową p. Grabskiego. Dla samych pouczających analogii warto zaznaczyć się z historją pierwszych lat młodego Państwa.

Najwyższe stosunki handlowe łączą Łotwę z Niemcami. Czesi potrafili nawiązać również żywe stosunki wymienne, ubiegając Polskę, która mimo bliskiego sąsiedztwa, nie zdołała wyzyskać koniunktur, związanych z wysiłkiem zaopatrywaniem się zniszczonego rolnictwa, w maszyny i narzędzia oraz z wprowadzaniem opalania parowozów węglem zamiast drzewa. Pomi-

jane są również możliwości spławu drzewa kresowego Dźwina do Rygi.

Pobieżne streszczenie nie może zastąpić przeczytania tej pożytecznej książki. Raz jeszcze należy podkreślić jej zalety, a w pierwszym rzędzie umiar, z jakim potrącił autor potraktować i ocenić stosunki narodowościowe, mogące wywoływać wzajemne zadrażnienia. Polaków na Łotwie jest, według statystyki urzędowej, około 54 tys., wedle przypuszczeń p. Cynarskiego — do 70 tys., przytem mylnie jest twierdzenie, aby podstawą żywołu polskiego było ziemiaństwo. Oceniając znaczenie ruchu separatystycznego w Łatgalji, autor ostrzega, że separatysty są najbardziej wrogo wobec miejscowych Polaków usposobieni, i skłonny jest wdzierać poprawę położenia żywołu polskiego raczej w porozumieniu z czynnikami państwowymi.

Oceniając politykę zewnętrzną Łotwy, autor bierze pod uwagę jej zależność od państwa sowieckiego, które w stosunku do opornych państw bałtyckich chętnie stosuje kary ograniczeń importowych i tranzytowych, podczas gdy tranzyt z Rosji do portów łotewskich stanowi jeden z głównych czynników dobrobytu Łotwy. W stosunku do Państw bałtyckich popełniano tyle błędów, zwłaszcza za smutnej pamięci endeczkich rządów p. Seydy w Ministerjum spraw zagranicznych, że rozumna i gruntowna książka p. Cynarskiego staje się bardzo pożytecznym i niezmiernie potrzebnym źródłem informacyjnym, które przyczyni się może do zmniejszenia ignorancji, jaka panuje u nas w stosunku do naszych najbliższych sąsiadów.

Gdyby to jakiś cudzoziemiec napisał podobnie wyrozumiałą i przejrzystą książkę o Polsce! Sądzę, że podobną publikację z pożytkiem przeczytałby mogli — sami Polacy.

J. D.

:::0::

LLOYD - GEORGE.

Liczba bezrobotnych wzrosła w ciągu tygodnia o 2,120 osób

Według danych Państwowych Urzędów Pośrednictwa Pracy, ostatnie tygodniowe sprawozdanie z rynku pracy za czas od 12 do 19 września r. b. wykazuje ogólną przybliżoną liczbę 191.810 bezrobotnych. W stosunku do poprzedniego tygodnia, liczba ta wzrosła o 2.120 osób. Większy wzrost bezrobocia zaznaczył się w następujących ośrodkach: na terenie Górnego Śląska o 730 osób z powodu uwalniania robotników z kopalni, w Kielcach o 550 osób, zwolnionych z odlewni żelaza w Suchedniowie i przy budowie drogi państwowej Kielce - Łagów, w Bydgoszczy o 250 osób, zwolnionych przez Inspekcję Dróg Wodnych i przez Bibliotekę Polską, w Radomiu o 150 osób.

Przedłużenie wypłat zasiłków bezrobotnym.

Rada Ministrów na posiedzeniu w dn. 30 września r. b. powzięła uchwałę, przedłużającą państwową pomoc doraźną dla bezrobotnych robotników, którzy wyczerpali zasiłki z funduszu bezrobocia, do dnia 1-go listopada 1925 r.

Państwowa pomoc doraźna prowadzona będzie w miejscowościach i na zasadach, ustalonych w uchwale Rady Ministrów z dnia 4 września r. b. ze zmianami następującymi:

- a) na terenie m. Białegostoku obejmować będzie również i bezrobotnych garbarzy;
- b) wprowadzona będzie na terenach m. Bydgoszczy, pow. bydgoskiego, m. Kielc, pow. kieleckiego i m. Kalisza.

c) w części cieszyńskiej województwa Śląskiego nie będzie przedłużona.

Ustanowiony w dn. 25 marca 1925 r. w sprawie doraźnej pomocy dla bezrobotnych robotników, którzy wyczerpali zasiłki z funduszu bezrobocia, termin zgłaszania się o zapomogę przedłuża się o czas spędzony na ćwiczeniach wojskowych, oraz na czas choroby. Nadto Minister Pracy może termin ten przedłużyć o czas trwania ponownego stosunku najmu pracy, przyjętej bądź przed upływem tego terminu, bądź w okresie pobierania zapomogi, o ile bezrobotny nie uzyskał już praw do zasiłków z funduszu bezrobocia.

Bezkarność paska.

W dniu dzisiejszym sąd do spraw lichwiarskich zaprzestać ma przyjmowania spraw wytaczanych przez władze administracyjne z powodu uprawiania lichwy, zgodnie bowiem z rozporządzeniem min. sprawiedliwości nastąpić ma likwidacja tego sądu.

Likwidacja sądu do spraw paskarskich jest zupełnym puszczaniem cudzi speculantom wielkim i małym. Wobec niestłuchanej drożyzny i kolosalnych apetytów naszych kupców zniesienie tego sądu równa się wydaniu spóżywcy na łup paskarski. To też należy stanowczo żądać, by zarządzenie min. sprawiedliwości zostało cofnięte i sąd znów zaczął działać.

Nadużycia w P. K. O.

Władze P. K. O. niedawno natrafiły na ślad pewnych nadużyć, dokonywanych przez personel urzędniczy.

Zarządzone wewnętrzne dochodzenia ustaliły, że nadużyć, które, jak narazie obliczono, naraziły P. K. O. na stratę kilkuset tysięcy złotych — dopuściło się dwóch urzędników kasy.

Wobec tych obciążających wyników dochodzenia, sprawę przekazano władzom śledczym, które też aresztowały, pozostających pod zarzutem defraudacji dwu urzędników.

Robotnicy popierajcie swoje pismo codzienne

Kradzież w zakładach graficznych

Państwowe Zakłady Graficzne komunikują, że miejscowa kontrola wykryła kradzież 21 arkuszy 5-złotowych biletów zdawkowych, przedstawiających wartość 3.150 zł. Skradzione banknoty nie były jeszcze zaopatrzone w numery. Udało się już wyłowić z obrotu kilka sztuk tych banknotów, zaopatrzonych w wykonaną odręcznie i wykończoną bardzo prymitywnie numerację. O fakcie kradzieży niezwłocznie powiadomiono Urząd Śledczy, który wdrożył dochodzenie celem wykrycia winnych.

Agitacja endecka na koszt państwa

LWOWSKIE KURATORJUM SZKOLNE — EKSPOZYTURĄ CHJENY.

Czytamy w lwowskim „Dzienniku Ludowym”:

Lwowskie Kuratorjum szkolne stało się ekspozyturą Chjeny, która rządzi się w niem, jak szara gęś. Śmiałość Chjeny, w miarę rozszerzających się jej wpływów w Kuratorjum, dochodzi już do niebywałego cynizmu i bezczelności. Oto nauczyciele w województwie tarnopolskim otrzymali w ostatnim „Dzienniku Urzędowym” rozsyłanym przez Kuratorjum — odezwę Związku Ludowo - Narodowego, zapraszającą na wiec posła Korneckiego na dzień 23 września b. r.

W odezwie zaznaczono, że poseł Kornecki będzie omawiał sprawy szkolne — i tu niby ma być uzasadnienie dla kolportowania endeckich agitacyjnych odezw.

To wyzyskiwanie autorytetu władz szkolnych dla partyjnych celów endeckich — odbywa się na koszt państwa, gdyż na dzienniku zaznaczono, że opłatę za porto uiszczono „ryczałtem”. W ten sposób przemycono i odezwę, agitującą za wiecem.

Działaczom „Chjeny” wydaje się, iż mając swego ministra i swego Kuratora, mogą już załatwiać swoje partyjne zamierzenia za pomocą aparatu państwowego i na koszt Skarbu. A może dzieje się to za zezwoleniem p. St. Grabskiego. O to niezawodnie zapytają nasi posłowie p. ministra oświecenia.

Szantaż dziennikarski na bruku lwowskim

Bank Spółek Zarobkowych we Lwowie ogłosił oświadczenie, zarzucające lwowskiemu brukowemu pismu, „Gazecie Porannej”, uprawianie szantażu. Ponieważ „Dziennik Ludowy” przytoczył zarzuty Banku Spółek Zarobkowych przeciwko „Gazecie Porannej”, pismo to ze szczególną zaciekłością rzuciło się na „Dziennik Ludowy”.

„Dziennik Ludowy” podejmując dalszy ciąg tej sprawy, zamieszcza następujące oświadczenie (podajemy je w skróceniu):

Pozywamy przed forum publiczne p. Grodzkiego, jako wydawcę „Gazety Porannej” i zarzucamy mu uprawianie szantażu i wymuszania i oskarżenie nasze popieramy następującymi faktami:

Przed paru miesiącami zabiła maszyna robotnika w browarach lwowskich. Wówczas „Gazeta Poranna” zamieściła słuszne artykuły, zarzucające zarządowi browarów niedbalstwo, z powodu którego zmarło życie ludzkie. Równocześnie zgłosił się do zarządu browarów wysłannik wydawnictwa „Gazety Porannej” i zaofiarował mu kupno bezwartościowych akcji spółki wydawniczej. Zarząd browarów, chcąc okupić sobie spokój, kupił tych akcji za 40.000 złotych i oddał zamilkły wszelkie ataki „Gazety” na to przedsiębiorstwo.

W czerwcu r. b. zgłosił się wysłannik wydawnictwa „Gazety Por.” do zarządu „Książnicy”, znanej instytucji wydawniczej i tłumaczył długo i szeroko, jakby to było dobrze, gdyby Książnica wpłaciła 30.000 złotych za akcje spółki wydawniczej „Gazety Porannej”.

Gdy zarząd Książnicy nie dał się przekonać wymownym argumentem przed kilku dniami „Gazeta Poranna” napadła na zarząd Książnicy, przypuszczając zapewne, że publiczny atak będzie skuteczniejszy, skoro nie pomogły poufne rozmowy.

Wzywamy wydawców „Gazety Porannej” aby nas pozwali do sądu. To jest jedyne miejsce, gdzie przedłożymy im dowody ich „dziennikarskiej procy”. Nie pomogą żadne wykrety, chyba prokurator z własnej inicjatywy zajmie się wami.

Nadużycia parcelacyjne na Kresach.

GOSPODARKA RADZIWIŁA.

W Małych i Wielkich Ostrowczycach parceluje się dwa folwarki Radziwiłła. Naturalnie, parcelacji dokonują Radziwiłł, a nie Urząd Ziemi. Ziemię otrzymali ludzie zamożni, urzędnicy państwowi i t. d., tylko nie chłopci miejscowi, żyjący w niebywałej nędzy. Naprawdę trzeba być jawnym szkodnikiem państwowym, by pozwalać na tego rodzaju parcelację w interesie Radziwiłła, który

już drugi rok żadnych nie płaci podatków!

Rząd padł plackiem przed ordynacją Radziwiłłów. Cóż ma czynić nędzny policjant lub komisarz ziemski? Kiedy się ludzie dopominali o krzywdy swoje, otrzymali odpowiedź od policjanta, że muszą skarg swoich zaniechać, gdyż tu

rządzi Radziwiłł.

Pan komisarz ziemski w Łunińcu to samo oświadczył ludziom. Długoletnich dzierżawców wbrew prawu administracja Radziwiłła z ziemi powyrzucała. Na polach zbożowych posiano las. Czyż długo jeszcze tego rodzaju wielkopolskie skandale tolerowane będą na Kresach?!

Kresowiak.

Sprawa lwowskiej „Mazagi”.

„Dziennik Ludowy” donosi:

Znany ze skrupulatności i prawniczej wiedzy, sędzia śledczy Słowikowski, przedstawił wniosek o wypuszczenie Pistnera, co jest równoznaczne z puszczeniem w ruch i zabezpieczenie fabryk „Mazagi”, które mogą uiszczyć się z długów li tylko przez produkcję i pracę!

Izba radna sprzeciwiła się wnioskowi sędziego śledczego, czyli 1200 ludzi zostaje bez chleba.

Nawet młodzież endecka ma już dosyć rządów p. St. Grabskiego.

Opanowany przez „wszechpolaków” Ogólnopolski Związek Bratnich Pomocy wydał komunikat, w którym ostro krytykując okólnik min. St. Grabskiego, protestuje przeciwko podwyższeniu opłat egzaminacyjnych na Uniwersytetach.

Przeciwko p. St. Grabskiemu i jego rządowi buntują się już nawet jego pupile z akademickiej młodzieży endeckiej.

Przy sposobności wyrazić należy zdziwienie, dlaczego to Zw. Bratnich Pomocy, który wszak powołany jest do obrony interesów ekonomicznych młodzieży akademickiej — ograniczył się jedynie do wydania papierowego protestu...

Czyżby nie należało w tej ważnej sprawie wszcząć jakiejś żywszej i skuteczniejszej akcji.

Proces o zamordowanie studenta Korneli we Lwowie.

Ze Lwowa donoszą: Sprawa studenta Filasiewicza, który zamordował swego kolegę Kornelę we Lwowie w dalszym ciągu budzi ogólne zainteresowanie.

Przy omawianiu zabójstwa ś. p. Korneli poruszono zagadkową śmierć Zdzisława Stepanusa.

Zdzisław Stepanus był przyjacielem zabitego Korneli, któregoś dnia znaleziono go bez życia. Śledztwo sądowe ustaliło, że Stepanus popełnił samobójstwo. Mimo to, jego przyjaciel Kornela wciąż twierdził, że Stepanus nie popełnił samobójstwa, lecz został zamordowany i jak dowiadujemy się z obecnej rozprawy Kornela miał wiedzieć, kto był jego mordercą.

Te szeregowały kilka razy podnoszone, w ciągu rozprawy zaniepokoiły obronę oskarżonego. Poprostu z przewodu sądowego wynurzała się możliwość, że Filasiewicz z innego niż podał powodu zabił Kornelę.

To też przedstawiciel obrony adw. Pieracki postawił następujący wniosek: „Ponieważ ze sprawą Filasiewicza w tajemny jakiś sposób wiąże się śmierć Stepanusa proszę wysoki Trybunał, aby zechciał odczytać protokoły tej śmierci, które stwierdzają samobójstwo”. Sąd przychylił się do wniosku obrony i... zdawało się, że sprawa ta będzie wyłączona.

Aż oto znowu staje jeden z wywiadowców policyjnych, Riedler i otwarcie oświadcza, że nie wierzy aby Filasiewicz z powodu jakiejś podaje, zamordował Kornelę.

Słowem wytrzymać ma motyw zbrodni oskarżonego dotychczas nie stoi na pewnym gruncie.

Uchwały Zarządu Głównego Stow. Urzędników Państwowych.

Dnia 27 b. m. odbyło się pod przewodnictwem p. St. Sasorskiego plenarne posiedzenie Zarządu Gł. Stow. Urzędników Państwowych. Po charakteryzowaniu przez przewodniczącego zebrania warunków i kierunku prac Stow., złożeniu przez sekretarza generalnego p. Z. Dudę sprawozdania z działalności Komitetu Wykonawczego, rozwinęła się ożywiona dyskusja, w wyniku której powzięto szereg rezolucji.

W sprawie obecnej sytuacji gospodarczo - finansowej Państwa rezolucja wyraża przekonanie, że niezbędne oszczędności w gospodarce państwowej, zarządzanej i przygotowanej przez władze państwowe, nie przekroczyć ścisłe i obiektywnie określonych granic, wskazanych koniecznościami państwowymi i względami na należyte funkcjonowanie administracji państwowej.

Następna rezolucja w sprawie obrony honoru urzędnika polskiego stwierdza, iż uważając za obowiązek ogółu urzędników energiczną i stanowczą walkę z wszelkimi objawami nadużyć i naruszeń etyki i prawa wśród urzędników — Zarząd Główny S. U. P. zwraca się do władz z apelem o jaknajbezwzględniejsze tępienie wszelkich wykroczeń i przewinień urzędników i usuwanie winnych przestępstw z grona urzędniczego;

wzywa członków Stow. do współdziałania z władzami w walce z przestępczością urzędniczą i protestuje przeciw systematycznej oszczerczej kampanji, prowadzonej przez redakcję „Rzeczypospolitej” przeciw urzędnikom państwowym, bez wskazywania osób winnych nadużyć.

W rezolucji w sprawie Tymczasowej Rady Gospodarczej Zarząd Główny SUP. wyraża przekonanie, że reprezentanci urzędników, delegowani do narad gospodarczych (Tymczasowej Rady Gospodarczej), zajmą stanowisko światła pracy, związanego ze zbiorowemi wysiłkami, zmierzającemi do utrwalenia i wzmocnienia organizmu państwowego i wszechstronnego rozwoju życia gospodarczego.

Z ramienia SUP. do Tymczasowej Rady Gospodarczej zostali delegowani pp.: J. Koźuchowski, naczelnik Wydz. Gł. Urzędu Likwidacyjnego i dr. T. Zegarski, wizytator Min. Oświaty i prezes Gł. Zw. Urzędników Państw. Samorząd i Komunalnych trzech województw zachodnich.

W sprawie t. zw. funduszu remunerationy wysunięto następujące dezyderaty: a) fundusz remunerationy winien stanowić pewien jednakowy dla wszystkich działów służby państwowej procent od uposażenia, pobieranego przez urzędników danego działu, b) podział między III, II i I instancję danego działu służby państwowej, a następnie między większe jednostki administracyjne w danej instytucji następuje przy zastosowaniu analogicznej zasady, jak w punkcie pierwszym, t. j. w tym samym stosunku procentowym do uposażenia urzędników danego urzędu, c) fundusz ten przeznaczony na 3 różne cele: 1) jako wynagrodzenie za godziny nadliczbowe, 2) zapomogi z tytułu nieszczęśliwych wypadków, ew. jakichś nadzwyczajnych niezależnych od woli danego urzędnika wydatków, 3) jako gratyfikacja za specjalne prace, które nie dadzą się ująć w normy godzin nadliczbowych.

Ponadto w specjalnych rezolucjach Zarząd Główny domaga się przyspieszenia prac Rządu nad projektem nowelizacji ustaw emerytalnych oraz prac stabilizacyjnych.

Katastrofa lotnicza.

Wczoraj około godz. 11 rano katastrofie uległ jeden z samolotów wojskowych.

O godz. 11 z pola lotniczego wzniósł się w powietrze na aparacie systemu „Henriette” uczeń - pilot, posiadający już prawo samodzielnego kierowania, por. Baranowski.

Poszybował w kierunku Ochoty. Nagle, znalazłszy się na wysokości zaledwie 100 metrów, aparat zachwiał się. Po chwili aparat w pobliżu 6-go posterunku kolejowego w okolicy ul. Łochockiej runął na ziemię i uległ doszczętnemu strzaskaniu.

Por. Baranowski zginął.

Kronika zagraniczna.

NOWY KONFLIKT W GÓRNICTWIE ANGIELSKIM.

W ostatnich dniach powstał nowy zatarg między górnictwem angielskim a Rządem. Przyczyną zatargu jest to, że Rząd i przedsiębiorcy nie wypełniają zobowiązań, przyjętych w stosunku do górników. Idzie tu o sprawę następującą: do maja roku przyszłego ma trwać zawieszenie broni w górnictwie, na podstawie udzielonych przez Rząd subsydjów właścicielom kopalni, przyczem w okresie tym komisja mieszana ma szukać dróg i środków do sanacji przemysłu węglowego. Otóż w szereg kopalni górniczy zawarli umowę w r. 1924, w których zasadnicze płace są b. niskie i obecnie niewystarczające. Wielu górników nie chce pracować na tych warunkach i domagają się zapomóg dla bezrobotnych, do czego mają prawo. Ale zapomóg tych odmówiono im, a premier Baldwin oświadczył, że nie jest kompetentny w tej sprawie, która musi rozstrzygnąć parlament. Na to przedstawiciele robotników odpowiedzieli, że nie wezmą udziału w pracach Komisji Węglowej, a zwołują konferencję międzynarodową do omówienia tej sprawy. Jednocześnie zapowiedzieli apel do całej klasy robotniczej.

ZBLIŻANIE SIĘ KULTURALNE MIĘDZY FRANCJĄ I NIEMCAMI.

Pisaliśmy już o wizycie francuskiego ministra do spraw oświaty i kultury de Monzie'go w Niemczech w celu nawiązania bliższych stosunków ze światem naukowym Niemiec i przewyciężenia całego ogromu nienawiści, uraz i przesądów, jak nagromadził wojna.

Obecnie bawi w Berlinie Euedaj na mier (Zemie), dyrektor teatru w gmi-Paryżu, jeden z najlepszych z 26, zdołał tru. Gémier wyszedł z klasy komisarja-sam był za młodu robotnikiem,

lennikiem demokratyzacji teatru i wrogiem nacjonalizmu w dziedzinie sztuki. W Niemczech chce on nawiązać stosunki ze światem artystycznym, projektuje występy francuskie w Niemczech i niemieckie we Francji.

Podróże powyższe odbyły się przy pomocy i z inicjatywy Rządu francuskiego.

Ustawa stempłowa

(Zamiast sprawozdania z komisji skarbowej).

Czytają, piszą i palą,
Śmiechy, hałasy, swawola —
Omal sali nie rozwałą:
Hi-hi, ha-ha, hejże! hola!
Referent bez końca czyta,
Potem słucha, siada, wstaje,
Mówi, myśli zbiera — chwyta —
To pochwali, tamto łaje.
Pan Rozenkranc dzieło swoje
Studjuje pilnie, bada
I poprawek zgłasza roje,
Słucha, mruga, chodzi, gada.
Liczne „przeciw”, „za” przytacza
Poseł Łypaciewicz skrętnie;
W tysiącach dziedzin wkracza —
Wogóle przemawia chętnie.
Pan Michalski potakuje:
„Oczywiście!” — „Naturalnie!”
Dym z cygara wkoło snuje,
Czasem mówkę krótką palnie.
Poseł Schreiber w myślach tonie,
Cmi cygara, głową kręci,
Na rejentów gniewem płonie,
Płacze, grozi, błaga, nęci.
Pan Sliwiński wąs narozży,
Bródka ruszy... Machinalnie
Sto razy cwikier nałoży
Sto zdejmie — w stół pięścią walnie.
Poseł Moraczewski stałe
Odrzuca zbyteczne słowa:
„Chociaż”, „albo”, „bądź”, „lub”,
„ale”,
„Sam”, „ponieważ”, „szczegółowa”.
Deszcz zastrzeżeń na łódź pada,
Fale wniosków biją w burty,
Choć pan Byrka dobrze włada
Sterem — wolno pruje nurty...
Wap.

KRONIKA PARLAMENTARNA.

Z KOŁA ŻYDOWSKIEGO.

W ciągu wczorajszego dnia obradowało Koło żydowskie. Po długiej dyskusji nad sprawami politycznymi, gospodarczymi i nad stosunkami Rządu do Żydów pos. Hartglas zgłosił następujący wniosek:

Rząd nie tylko nie dotrzymał układu, zawartego z Kołem w przedmiocie tak zw. porozumienia, lecz przeciwnie wprowadził cały szereg nowych ograniczeń dla ludności żydowskiej w dziedzinie kulturalnej i kontynuuje nadal politykę ekonomicznego rujnowania społeczeństwa żydowskiego. Wobec tego Koło postanawia podać do wiadomości publicznej, że Rząd zerwał porozumienie zawarte z Żydami i uważać dotychczasową linię Koła, idącą w kierunku porozumienia z Rządem Grabskiego, za reprezentowaną przez prezesa Reicha, za błędną i przejść do opozycji, wreszcie zmienić prezydium Koła.

Dzisiaj dalszy ciąg obrad oraz głosowanie nad wnioskami.

KONFERENCJA U P. MARSZAŁKA.

Wczoraj o godz. 4 m. 30 odbyła się u p. Marszałka Rataja konferencja z udziałem członków komisji budżetowej i skarbowej.

Udział w konferencji wzięli posłowie: Byrka (Piast), Chaciński (Ch. D.), Łypaciewicz (Wyzwol.), Michalski (Ch. N.), tow. Moraczewski, Thugutt (Kl. Pracy), Wislicki (Koło żyd.) i Zdziechowski (Z. L. N.).

Tematem konferencji była sytuacja gospodarcza w związku ze zbliżającą się sesją sejmową. Przedewszystkiem omawiano sprawę oszczędności w budżecie i sposób ich przeprowadzenia.

Konferencja miała charakter „poufny” i trwała do godz. 8 wiecz.

TELEGRAMY

Przed Konferencją w Locarno

Warunki niemieckie.

„DEKLARACJA NIEMIECKA.

Berlin, 30 września. (PAT.) Dziś zrana rząd niemiecki opublikował swą odpowiedź na zaproszenie rządów sojuszników oraz deklarację, złożoną przez ambasadorów niemieckich w Paryżu i Londynie.

Nota niemiecka zawiera tylko kilka słów i stwierdza, że rząd niemiecki proponuje propozycję rządów sojuszników konferencji w Szwajcarii. Wraz z tą odpowiedzią ambasadorowie niemieccy złożyli deklarację, która została następnie opublikowana na piśmie w formie memoran-

KRONIKA POLITYCZNA.

KONIEC „GAZETY WARSZAWSKIEJ”.

Wczoraj „Gazeta Warszawska” ogłosiła, że z dn. 1-ym października przestaje wychodzić. Natomiast „Dwugroszówka” zmienia swój tytuł na „Gazeta Poranna Warszawska”. Przyczyną zamknięcia „Gazety Warszawskiej” są trudności wydawnicze.

NARADA GOSPODARCZA.

Dn. 1-go października o godz. 1.30 rano w sali konferencyjnej Min. Skarbu rozpoczęła się narada gospodarcza, w składzie odpowiadającym projektowi rządowemu ustawy o Tymczasowej Naczelnej Radzie Gospodarczej. Na pierwszym posiedzeniu tej narady p. Prezes Rady Ministrów przedstawił obraz obecnej sytuacji gospodarczej Państwa oraz główny zarys programu, który szczegółowo przedstawiony zostanie na pierwszym posiedzeniu Sejmu. Narada będzie wzwana — zgodnie z projektem ustawy o Tymczasowej Naczelnej Radzie Gospodarczej — do przedłożenia Rządowi na najbliższym posiedzeniu wniosków, dotyczących potrzeb życia gospodarczego Państwa, celem omówienia przed przedstawieniem Sejmowi programu polityki gospodarczej Państwa. Członkowie Rady wybiorą Komisję Główną z 15-tu osób, która zaopiniuje opracowane przez Rząd projekty ustaw, dotyczące sanacji życia gospodarczego.

Rada Spożywców na wczorajszym posiedzeniu mianowała tow. pos. Zarembe przedstawicielem Rady Spożywców na dzisiejsze posiedzenie Rady Gospodarczej.

ÓSMIA KONFISKATA „DZIENNIKA LUDOWEGO” W CIĄGU JEDNEGO MIESIĄCA!

„Dziennik Ludowy” z dn. 28 b. m. został skonfiskowany za artykuł p. t. „Straszna tajemnica klasztoru OO. Karmelitów”. Dwa razy tygodniowo konfiskuje prokurator jedyny dziennik robotniczy we Lwowie i Małopolsce wschodniej.

Wszystkie skonfiskowane artykuły zostaną przedstawione w interpelacji sejmowej ministrom: sprawiedliwości i spraw wewnętrznych.

BANK POLSKI, ANGLICY I P. MICHALSKI.

Namiętnym zwolennikiem wprowadzenia kapitału angielskiego do Banku polskiego (w formie nowej emisji akcji na 150 mil. złotych, z oddaniem akcji tych Anglikom) jest b. minister skarbu, p. Michalski. W razie jeżeli koncepcja p. Michalskiego (uzależniająca całkowicie naszą gospodarkę pieniężną i kredytową od kapitału angielskiego) — zwycięży, p. Michalski miałby objąć stanowisko dyrektora Banku polskiego. P. Wł. Grabski jest jednak podobno stanowczym przeciwnikiem tej kombinacji.

ZGON WŁ. GRĘDZIELSKIEGO.

We wtorek rano zmarł nagle w Warszawie b. minister aprowizacji i poseł do Sejmu Ustawodawczego, Władysław Grzędzielski, ze stronnictwa „Piasta”.

RADA MINISTRÓW.

(PAT.) Rada Ministrów na posiedzeniu w dn. 30 września b. r. powzięła między innymi następujące uchwały:

Oznaczenie etatów środków lokomocji placówek zagranicznych. Projekt ustawy w sprawie ratyfikacji międzynarodowej konwencji berlińskiej z dnia 23 października 1924 r. o przewozie osób i bagażu kolejami żelaznymi. Projekt ustawy w sprawie ratyfikacji konwencji berneńskiej z dnia 23 października 1924 r. o przewozie towarów kolejami żelaznymi. Przedłużenie państwowej pomocy doraźnej dla bezrobotnych robotników, którzy wyczerpali zasilki z funduszu bezrobocia.

P. Min. Spraw Zagr. Al. Skrzyński przyjął w dniu dzisiejszym posła rumuńskiego p. Jacowakiego oraz posła Stanów Zjednoczonych p. Stetsona.

Przybył do Warszawy poseł Polski w Londynie p. Skirmunt.

Poseł austriacki p. N. Post powrócił z urlopu i objął urzędowanie.

bowiązania międzynarodowe Niemiec. Rząd niemiecki sądzi, że deklaracja publiczna, złożona w tym sensie dn. 29 sierpnia 1924 r. przez ówczesny rząd niemiecki, służy porozumieniu i pojednaniu narodów i dlatego przyłącza się całkowicie do tej deklaracji w nadziei, że będzie ona sprzyjała wytworzeniu się wzajemnego szacunku i poczucia równości, będących podstawą powodzenia mających się rozpocząć rokowań. Wzajemne porozumienie i pojednanie, będące naszym celem, nie byłoby zupełne, gdyby przed wejściem Niemiec do Ligi Narodów i podpisaniem paktu bezpieczeństwa nie udało się zlikwidować konfliktu, który wciąż jeszcze stoi na przeszkodzie zbliżeniu między Niemcami a krajami sojuszniczymi, a dotyczący ewakuacji północnej strefy Nadreńskiej i ostatecznego załatwienia sprawy rozbrojenia Niemiec. Dopóki okupacja znacznych terytoriów niemieckich, którą naród niemiecki odczuwa jako krzywdę, trwa nadal, nie będzie zaufania do pokoju.

ODPOWIEDZ RZĄDU FRANCUSKIEGO

Odpowiedź Francji stwierdza, że rząd republiki otrzymał z zadowoleniem odpowiedź, w której rząd niemiecki wyraża swą gotowość wzięcia udziału w konferencji w Locarno i stwierdza, że odpowiedź ta nie zawiera żadnych zastrzeżeń. Deklaracja ustna, złożona przez ambasadora niemieckiego, dotyczy dwóch kwestji, które w żadnym razie nie mogą być przedmiotem konferencji w Locarno, ponieważ nie stoją w związku z paktem bezpieczeństwa. Co dotyczy pierwszej z nich, to rząd francuski jest zdania, że została ona już uregulowana przez traktat wersalski, do którego rokowania o pakt bezpieczeństwa nie mogą wprowadzać żadnych zmian. Co dotyczy ewakuacji strefy kolońskiej i związanej z tem sprawy rozbrojenia Niemiec, rząd francuski przypomina, że tylko Niemcy same mogą przyspieszyć ewakuację przez wypełnienie swych zobowiązań. Rząd francuski stwierdza, że znajduje się w zgodzie z rządem niemieckim, sądząc, iż uwagi, zawarte w deklaracji ustnej i memorandum niemieckim, nie mogą być rozumiane, jako warunki wstępne albo zastrzeżenia, dotyczące konferencji.

ODPOWIEDZ BELGI.

Bruksela, 30 września. (PAT.) Odpowiadając posłowi niemieckiemu, który wręczył odpowiedź niemiecką na zaproszenie rządów sprzymierzonych i który wygłosił

Sprawa długów francuskich

Waszyngton, 30 września. (PAT.) Rokowania francusko - amerykańskie poczyniły nowe postępy. Punkty widzenia obu stron znacznie się zbliżyły. W kołach konferencji nastrojów panuje optymistyczny. Przewidywane jest osiągnięcie porozumienia w najkrótszym czasie. Rzecznicy prowadzą w dalszym ciągu badania nad ustaleniem ostatecznej sumy przeciętnej rocznej raty francuskiej, która prawdopodobnie będzie stanowiła sumę kompromiso-

deklarację identyczną z deklaracją, złożoną przez posłów niemieckich w Paryżu i Londynie, belgijski minister spraw zagranicznych oświadczył, że rząd belgijski z zadowoleniem przyjmuje do wiadomości odpowiedź rządu niemieckiego na zaproszenie rządów sojusznicznych, konstatując, że odpowiedź ta nie zawiera żadnych zastrzeżeń. Co do kwestji ewakuacji strefy kolońskiej, belgijski minister spraw zagranicznych zaznaczył, że zależy ona tylko od wypełnienia przez Niemcy swoich zobowiązań. Przechodząc do kwestji odpowiedzialności Niemiec za wielką wojnę, minister belgijski oświadczył, że sprawa ta dla Belgji jest już przesądzona, nietylko przez traktat wersalski, ale także przez deklarację kanclerza Rzeszy Bethmana Holwega w dniach 4 sierpnia i 1 września 1914 r.

KOMUNIKAT WŁOSKI.

Rzym, 30 września. (PAT.) Ag. Stefaniego ogłasza następujący komunikat: Rząd włoski, który w tym samym czasie co państwa sprzymierzone otrzymał notę Niemiec w sprawie ich udziału w konferencji dotyczącej paktu gwarancyjnego oraz odpowiednio oświadczenia werbalne, był powiadomiony o wymianie poglądów pomiędzy rządami sprzymierzonymi co do odpowiedzi, jakie mają być udzielone Niemcom. Wobec tego że pakt gwarancyjny opiera się na zasadzie bezwzględnej poszanowania traktatów, niemożliwa jest rzeczą brać pod uwagę sprawy, podniesione w deklaracjach Niemiec. W tym sensie wystosowane zostało pismo rządu niemieckiego.

NIEMIECKA DELEGACJA.

Berlin, 30 września. (PAT.) W skład delegacji niemieckiej na konferencję w Locarno, oprócz głównych delegatów w osobach kanclerza d-ra Luthera i Stresemana, wchodzić będą: podsekretarz stanu urzędu spraw zagranicznych Schubert, podsekretarz stanu Kempner, dyr. dep. dr. Gauss, referent do spraw Ligi von Bülow, dyrektor departamentu Kiep, szef biura prasowego rządu Rzeszy i inni, ogółem 35 osób. Delegacja niemiecka opuści Berlin w sobotę wieczorem.

ANGIELSKA DELEGACJA.

Londyn, 30 września. (PAT.) Czynnione są tu przygotowania na konferencję w Locarno, oprócz głównych delegatów w osobach kanclerza d-ra Luthera i Stresemana, wchodzić będą: podsekretarz stanu urzędu spraw zagranicznych Schubert, podsekretarz stanu Kempner, dyr. dep. dr. Gauss, referent do spraw Ligi von Bülow, dyrektor departamentu Kiep, szef biura prasowego rządu Rzeszy i inni, ogółem 35 osób. Delegacja niemiecka opuści Berlin w sobotę wieczorem.

Kongres angielskiej Partji Pracy

Londyn, 30 września. (PAT.) Na dzisiejszym posiedzeniu Kongresu Labour Party, Ramsay Mac Donald zgłosił rezolucję, która, po stwierdzeniu rosnącego uznania i wpływu, jakie w okresie 25-lecia swego istnienia, pozyskała sobie stronnictwo Pracy, mówi o wyraźnej konieczności rozszerzenia pracy stronnictwa, poświęconej dobru społecznemu. Konferencja, po wystąpieniu tej rezolucji, postanowiła skoordynować akcję swoją na polu reform społecznych i gospodarczych, które, przeprowadzone środkami parlamentarnymi, mogą stopniowo, przy pomocy wzrastającej kontroli nad przemysłem, doprowadzić do wzmocnienia duchowych i materialnych dóbr narodu, a co za tem idzie do sprawiedliwego wynagrodzenia i zabezpieczenia wszystkich robotników. Podtrzymując tę rezolucję, Mac Donald wyjaśnił, że program prac na polu reform społecznych ma wskazywać wyraźnie na stosunek stronnictwa do tego rodzaju zagadnień jak: górnictwo, opieka

wą między 130 i 100 milionami dolarów, stosownie do propozycji francuskiej.

Paryż, 30 września. (PAT.) Waszyngtoński korespondent „Echo de Paris” dowiaduje się, że za zgodą obu delegacji, t. j. francuskiej i amerykańskiej, w sprawie długu francuskiego w St. Zjednoczonych, we wszystkich wypadkach, wynikłych z różnic poglądów, decydować będzie prezydent Coolidge w charakterze sędziego rozjemcy.

nad ubogimi, polityka zagraniczna, a to dlatego, aby w razie ujęcia steru rządów ponownie przez Labour Party, społeczeństwo zdawało sobie jasno sprawę ze stosunku rządu do tych zagadnień.

Londyn, 30 września. (PAT.) (Reuter). Kongres Labour Party w Liverpoolu odrzucił olbrzymią większością głosów wniosek ekstremistów, domagający się przesłania przez Kongres depeszy przeproszającej rząd sowiecki i Zinowjewa za to, że Mac Donald, będąc jeszcze premierem, przyczynił się do opublikowania „fałszywego” listu Zinowjewa, co też spowodowało upadek gabinetu Labour Party.

Londyn, 30 września. (PAT.) Na kongresie Labour Party w Liverpoolu odrzuciono znakomitą większością głosów rezolucję, wyrażającą zdanie, iż wobec doświadczenia pierwszego gabinetu Labour Party, nie powinna ona w przyszłości stawać u steru rządu, nie mając większości głosów w izbie gmin.

Rozwiązanie parlamentu greckiego

Ateny, 30 września. (PAT.) Rząd postanowił niezwłocznie rozwiązać Izbę pod zarzutem, że przestała ona reprezentować naród, którego zaufanie utraciła.

Zon Leona Bourgeois

Paryż, 29 września. (PAT.) Zmarł Leon Bourgeois.

W zmarłym onegdaj Leonie Bourgeois tracił Francja jednego z najwybitniejszych swoich mężów stanu.

Leon Bourgeois był członkiem partji radykalno - socjalistycznej, należał przez szereg lat do Izby, niejednokrotnie piastował teki ministerjalne i premiera, a ostatnio był członkiem gabinetu wojennego p. Brianda w r. 1916 — 17.

W tym czasie p. Bourgeois poruszał sprawę polską, jako zagadnienie międzynarodowe, nie licząc się z wrazeniami, jakie to wywoływało w poselstwie rosyjskim.

Następnie był p. Bourgeois prezesem Senatu.

P. Bourgeois należał do delegacji francuskiej na kongres pokojowy w Wersalu, brał szczególnie żywy i czynny udział w opracowywaniu paktu Ligi Narodów. Następnie był pierwszym delegatem Francji do Ligi Narodów, zyskując sobie w Genewie wielkie uznanie. W ostatnich czasach wskutek choroby usunął się z życia politycznego.

Lotnik francuski Costes, który wczoraj został skazany przez sąd niemiecki za wyładowanie na terytorium niemieckim, został uwolniony z więzienia, zobowiązawszy się spłacić nałożoną karę po powrocie do Francji

NOWY ŚWIAT 63
(daw. „ROCOCO“)

NOWY ŚWIAT 63
(daw. „ROCOCO“)

PREMIERA

PREMIERA

Teatr REWJI „PERSKIE OKO“

Dziś w Czwartek 1-go Października Wielka Sensacyjna Rewja w 2 akt. 18 obrazach
p. t. „TYLKO DLA DOROSŁYCH“

pióra A. Własta, K. Toma, A. Proroka i Szer-Szenia, z dekoracjami W. Jawniewiczowej i B. Cinzerlinga.
Udział całego zespołu: A. Burska, St. Beterowa, W. Jakubińska, H. Kamińska, J. Macherka, M. Merlińska, M. Martówna, Z. Pogorzelska, J. Zielińska, E. Bodo, J. Boroński, G. Cybulski, K. Hanusz, L. Lawiński, E. Koszowski, W. Szczerbiec Macherka, T. Oisza, W. Ostrowski, M. Rentgen, M. Stokowski, K. Tom oraz 8 Koszowski-Girls.
Kier. Art. Konrad Tom. Kier. Adm. W. Szczerbiec-Macherka. Sekretarz J. Boroński. Reżyser L. Lawiński.
Kier. Muz. Z. Wiehler. Baletmistrz E. Koszowski.
SZCZEGÓŁY w AFISZACH i PROGRAMACH!!!
Codziennie 2 przedstawienia 7.15 i 9.30. Kasa otwarta 11—2 i 5 do końca przedstawienia.

Podróż Cziczeryna

Ryga, 30 września. (PAT). Według „Jaunakas Sinas“ Cziczeryn, powracając do Moskwy z końcem października, zatrzyma się w Rydze, gdzie odbędzie rokowania z rządem łotewskim w różnych kwestiach, między innymi w sprawie wykonania nieuregulowanych dotychczas artykułów traktatu pokojowego.

Berlin, 30 września. (PAT). — Dziś przed południem przybył tu Cziczeryn, którego powitał w dworcu ambasador rosyjski i przedstawiciel rządu Rzeszy.

Berlin, 30 września. (PAT.) Dziś wieczorem Cziczeryn będzie podejmowany obiadem przez d-ra Stresemanna, na jutro zaś w południe jest zaproszony na śniadanie przez kanclerza Rzeszy. Ponadto Cziczeryn zamierza poddać się w Berlinie badaniom lekarskim.

Rokowania polsko-łotewskie

Gdańsk, 30 września. (PAT). „Baltische Presse“ donosi z Kowna: Sidzikauskas, przewodniczący delegacji litewskiej do rokowań z Polską, która odbyła się niedawno w Kopenhadze w sprawie wykonania konwencji kłajpedzkiej, udzielił przedstawicielowi Litewskiej agencji telegraficznej obszernych wyjaśnień na temat tych pertraktacji, przedstawiając szczegółowo ich przebieg. Sidzikauskas stwierdził między innymi, że w toku tych rokowań osiągnięto zasadnicze porozumienie w sprawach, niewykraczających poza ramy konwencji kłajpedzkiej. W końcu Sidzikauskas oświadczył przedstawicielowi litewskiej agencji telegraficznej, że po wznowieniu rokowań polsko-litewskich nie obejmie przewodnictwa delegacji litewskiej

Wiadomości telegraficzne.

- Wczoraj w Berlinie zderzyły się dwa tramwaje, przyczem 30 osób odniosło mniej lub więcej ciężkie rany.
- W Pradze wczoraj zderzyły się na lotnisku dwa samoloty. Dwaj piloci zostali zabici.
- W Wiedniu wczoraj przed sądem przysięgłych rozpoczął się proces przeciwko Carniciu, oskarżonej o zamordowanie rewolucjonisty macedońskiego Panicy.
- W Wilnie wczoraj zmarł po dłuższej chorobie, pierwszy prorektor uniwersytetu Stefana Bałorego prof. zwyczajny chirurgii dr Józef Kazimierz Ziemański.
- Z Filadelfii donoszą, iż podczas zwiędzania przez członków kongresu międzyparlamentarnego „Pałacu Niepodległości“ kilkunastu zwolenników republiki irlandzkiej starano się wywołać wroga manifestację przeciw parlamentaryzmu irlandzkim. Znieważono czynnie członka parlamentu irlandzkiego Mulcahy. Policja dokonała 15 aresztowań.

Sztuczki właściciela majątku Mokisko Górne.

Komunikują nam ze Zw. Zaw. Rob. Rolnych: P. Jaskółowski, parcelując folw. Mokisko Górne, wzorem innych spekulantów parcelacyjnych, odmawia robotnikom działek, na obowiązujących warunkach, twierdząc, że da im pracę w innym folwarku.

Ma to na celu jedynie pozbawienie robotników należnych działek, gdyż niewątpliwie skończyłoby się to w ten sposób, że — wymienieni robotnicy, lub też miejscowi robotnicy z tego innego folwarku zostaliby zwolnieni w najbliższym czasie.

Alle sztuczka ta jest już zbyt dobrze znana i p. Jaskółowskiemu nie uda się wykpić z obowiązku dania robotnikom ziemi.

Głosy czytelników

O zwiększenie ilości wozów tramwajowych nr. 21.

Linja tramwajowa nr. 21 łączy ze śródmieściem 4 przedmieścia (część Pragi, Targówek, Nowe Bródno, Pelcowizna) i dwa cmentarze (katolicki bródziński i żydowski). Mimo to, tramwaje kursują zaledwie co 18 minut i przepelnienie jest niesłychane. Na przystankach toczą się bójkі już nie o dostanie się do środka, lecz o miejsce na stopniu lub galeryjce.

W niedziele i święta kursuje podwójna liczba wagonów, a w dzień powszedni, gdy rzesze ludności pracującej spieszą do swych zajęć, jest ich o połowę mniej. Jest to oczywisty nonsens. Zarząd tramwajów otrzymał już nowe wozy motorowe, jednak o Bródnie, Pelcowiznie i Targówku nie pamięta.

Należałoby zwiększyć ilość wozów nr. 21. Również pożądanym byłoby uruchomić nowe linie, idące od bramy cmentarza na Bródnie choćby tylko do placu Trzech Krzyży, dla wygody mieszkańców wspomnianych przedmieść.

Prowincja. Gniezno.

Akcja przedwyborcza do Rady Miejskiej (wybory odbędą się w dn. 18 października) wręca całej pełni. Dotychczas Rada Miejska była całkowicie w rękach endecko-empereowskich. P. P. S. po raz pierwszy występuje z własną listą kandydatów.

Zgłoszono 8 list o następujących nazwach: Nr. 1 — Obóz pracy; Nr. 2 — P. P. S.; Nr. 3 — Polski Związek Kolejarzy; Nr. 4 — Wyborczy Komitet Obywatelski; Nr. 5 — byli wojskowi; Nr. 6 — Chrześcijańska Demokracja; Nr. 7 — Obóz Niezależnych; Nr. 8 — N. P. R.

Ruch robotniczy z życia partii.

CENTRALNY WYDZIAŁ KOBIECY P. P. S. zawiadamia, że Sekretariat Wydziału będzie czynny codziennie od 5 — 6 w lokalu przy C. K. W., Warecka 7, I piętro.

W czwartek dn. 1 października. **Dzielnica Nowa-Brudno.** O godz. 5 w lokalu dzielnicy, Syrokomli 22, odbędzie się ogólne zebranie członków dzielnicy. **Koło Tramwajarzy PPS.** O g. 7 w lokalu dzielnicy Jerozolimskiej, Chłodna 41, odbędzie się zebranie Koła.

W piątek dn. 2 b. m. **Dzielnica Śródmiejska.** O godzinie 7 wiecz. odbędzie się posiedzenie komitetu dzielnicy (Al. Jerozolimskie 6).

Dzielnica Powązkowska. O godz. 7 w lokalu dzielnicy, Okopowa 30 m. 16, odbędzie się ogólne zebranie członków dzielnicy.

Dzielnica Jerozolimka. O godz. 7 w lokalu dzielnicy, Chłodna 41, odbędzie się ogólne zebranie członków dzielnicy.

Koło Gazowni — Wola. O godz. 7 w lokalu dzielnicy Wolskiej, Wolska 44, odbędzie się zebranie Koła.

Dzielnica Czerniakowska. O godz. 7 w lokalu dzielnicy, Czerniakowska 193, odbędzie się posiedzenie komitetu dzielnicowego.

Dzielnica Praska. O godz. 7 w lokalu dzielnicy, Brukowa 29, odbędzie się ogólne zebranie członków dzielnicy.

Komisja Finansowa W. OKR. PPS. O godz. 6 1/2 w lokalu OKR, Al. Jerozolimskie 6, odbędzie się posiedzenie Komisji Finansowej. Proszeni są o konieczne i punktualne przybycie wszyscy członkowie komisji.

Ruch zawodowy.

Ze Związku zaw. prac. zatr. w handlu i biurowości, Zielna 25, Sekcja eksp.-transportowa zawiadamia ogół pracowników firm branży eksp.-transportowej, iż Walne Zebranie Sekcji, odbyte w dn. 21 września r. b. postanowiło po obszerniej dyskusji nad sytuacją obecną: 1) podjąć bezwzględnie walkę przeciwko masowym redukcjom pracowników, 2) żądać dla zredukowanych odszkodowania 3-mies. w gotówce bez obowiązku odpracowania tego czasu, 3) dokonać wyboru stałych delegatów firm eksp.-transp., 4) informować Związek i Komitet Sekcji o wszelkich konfliktach na tle warunków pracy i płacy, 5) zwrębować do Związku pracowników, nie należących jeszcze do naszej organizacji

Ruch kult.-oświatowy.

Zjazd ogólny - krajowy Stow. b. więźniów politycznych odbędzie się w dn. 4 i 5 października r. b. w Łodzi, ul. Piotrkowska 53 o godz. 11 rano.

ZARZĄD GŁÓWNY T. U. R., WARSZAWA, WARECKA 7, I PIĘTRO.

Wydawnictwa Zarządu Głównego T. U. R.

Wyszedł z druku broszura napisana przez tow. Tadeusza Szpotkańskiego „Wewnętrzne czynniki rozwoju Polski“. Jest to trzecia broszura z serii wydawnictwa Zarządu Gł. T. U. R. „Polska Współczesna“, poprzednio wyszły prace tow. post. M. Niedziałkowskiego — „Położenie Międzynarodowe Polski“ i „Polityka Socjalizmu Polskiego“, oraz tow. post. A. Pączka — „Gospodarstwo położenie Polski“.

Cena jednego egzemplarza 50 gr., skład główny w Sekretarjacie Generalnym T. U. R., Warszawa, Warecka 7.

Oddział Warszawski T. U. R. Al. Jerozolimskie 6 m. 4. Sekretariat czynny od 5 — 7 po poł.

Centralny Wydział Młodzieży TUR. W piątek 2 bm. o godz. 7.30 wiecz. w „Robotniku“, Warecka 7, odbędzie się posiedzenie CWM. TUR.

Uczelnia Oddz. Warsz. T. U. R. Niniejszym podaje się do wiadomości, iż termin zapisów do Uczelni T. U. R. przedłużony został do dnia 15-go października. Szczegółowych informacji udziela i zapisy przyjmuje Sekretariat T. U. R.

„Czartyzm“. Pod powyższym tytułem ukazała się nakładem Oddz. Warsz. T. U. R. broszura tow. A. Szczypiorskiego. Cena egzemplarza 30 gr. Przy zamówieniach ponad 25 sztuk — 25% rabatu. Zamówienia z prowincji kierować należy do Księgarni Robotniczej, Wspólna 17.

„Wybór poezji“ Marji Konopnickiej. Staraniem Oddziału Warsz. T. U. R. ukazała się wydana b. estetycznie broszurka zawierająca wybór poezji Marji Konopnickiej, dokonany przez t. W. Kacicką i przez nią zaopatrzone obszernym wstępem. Broszurka zaopatrzona jest w dwie klisze. Cena egzemplarza 80 groszy. Przy zamówieniach ponad 25 egz. rabat. Zamówienia z prowincji kierować należy do Księgarni Robotniczej, Wspólna 17.

Biblioteka Oddz. Warsz. TUR. Niniejszem podaje się do wiadomości, iż z powodu remontu lokalu Biblioteka nie będzie czynna do dn. 7.X br.

Zycie gospodarcze.

Notowania giełdy warszawskiej

- Dol. Stan. Zjedn. za 1—5.93
- Franki francuskie za 100—28.47
- Funty angielskie za 1—29.08
- Floreny holend. za 100—241.22
- Kor. czesko-słow. za 100—17.77
- Franki szwajc. za 100—115.80
- Korony austrjac. za 100 0/0—84.55
- Liry włoskie za 100—24.41
- Franki belgijskie za 100—26.60

CYRK Warszawski
St. Mroczkowskiego
OTWARCIE SEZONU w Sobotę, 3-go b. m.

Dowiedz się, że **RACO** nie tylko czyści, ale i odświeża, **RACO** odnawia.

KRONIKA.

STAN POGODY (według danych Państw. Instytutu Meteorolog.)

W Zakopanem wczoraj było mglisto, temperatura o godz. 7 wynosiła 6°, w nocy najniższa 6°, cisza.

Temperatura najwyższa wynosiła wczoraj w Warszawie 17°, najniższa 19°.

Przewidywany przebieg pogody w dniu dzisiejszym: naogół pogodnie, rannem mglisto lub chmurno, noc bardzo chłodna (na wschodzie przymrozki), dniem dość ciepło, słabe wiatry miejscowe lub cisza.

OTWARCIE MIEJSKIEJ KASY OSZCZĘDNOŚCI. Wczoraj odbyło się poświęcenie miejskiej kasy oszczędności, która mieści się w dawnej siedzibie banku rzemieślniczego przy ul. Wierzbowej 9. Poświęcenia lokalu Kasy dokonał ks. Szmigielski.

Na uroczystości obecni byli przedstawiciele Magistratu i Rady Miejskiej z wiceprezydentem miasta p. M. Jankowskim, wiceprezesem Rady Miejskiej p. C. Brzezińskim, oraz dyrektorem miejskiej kasy oszczędności p. Szczepkowskim na czele, przedstawiciele prasy, wreszcie osoby specjalnie zaproszone.

Podatek mieszkaniowy. Magistrat m. st. Warszawy rozsyła wezwania płatnicze, dotyczące podatku od lokali za III i IV kwartały r. b.: 1) państwowego na rozbudowę miast, oraz 2) miejskiego z terminami dla osób zamieszkałych w okręgach policyjnych: 4, 8, 13 i 14 — 1 października r. b.; 5, 6, 9 i 15 — 10 października; 7, 17, 19, 20, 21, 24 i 26 — 20 października; 3, 10, 18, 22 i 25 — 3 listopada; 1, 2 i 11 — 10 listopada, oraz 12, 16 i 23—20 listopada. Omawiany podatek winien być uiszczony w ciągu 14 dni od daty wskazanej w wezwaniach. W razie nieotrzymania wezwania, należy zwrócić się po nie do Wydziału finansowo-podatkowego Magistratu (Senatorska 14) (—)

Popołudniowy wyższy kurs nauczycielski w Warszawie. Przy Państwowych wyższych kursach nauczycielskich w Warszawie uruchomione będą

w r. b. trzy popołudniowe dwuletnie grupy z programem WKN. dla warszawskiego nauczycielstwa publicznych szkół powszechnych. Podania o dopuszczenie do egzaminu wstępnego należy wnosić do Kuratorium za pośrednictwem inspektora szkolnego m. Warszawy (Nowowiejska 43). Termin egzaminu wstępnego ogłosi Kuratorium Okręgu Szkolnego Warszawskiego (Al. Ujazdowska 20, parter). Zajęcia na powyższych grupach zaczynają się 26 października r. b.

Egzaminy szoferskie. Wydział ruchu kołowego Kom. Rządu dokonywa egzaminów kandydatów na szoferów. Egzaminy te odbywają się we wtorki i czwartki (teoretyczne) o godz. 4 1/2 pp. Nadto odbywane są egzaminy praktyczne z umiejętności kierowania samochodem po mieście (w piątki i soboty o godz. 4 pp.). W dalszym ciągu do egzaminów tych staje około 200 kandydatów tygodniowo. Dotąd wydano przeszło 5000 praw jazdy. Egzamin teoretyczny dotyczy znajomości konstrukcji samochodu i znajomości przepisów o ruchu ulicznym, egzamin zaś praktyczny polega na wypróbowaniu umiejętności kierowania samochodem po ulicach miasta. W razie niepomysłnych wyników egzaminu, może on być powtórzony po upływie pół roku. Oplata za egzamin wynosi 20 zł. (—)

Ogrody i parki w porze zimowej. Z dniem 1 października, jako z rozpoczynającym się okresem zimowym, ogrody i parki miejskie będą zamknięte o dwie godziny wcześniej, t. j. o godz. 9 wiecz., otwieranie zaś — o godz. 7 rano, za wyjątkiem ogrodu Saskiego, który, jako przejściowy, jest otwierany o godz. 6 rano.

Nowe przystanki tramwajowe. Zarząd tramwajów miejskich przywrócił skasowane jeszcze przez władze okupacyjne niemieckie dwa przystanki tramwajowe na ul. Karmelińskiej: jeden na rogu ul. Nowolipia, drugi zaś na rogu ul. Młynaj (przed szpitalem Ewangelickim).

ZEBRANIA I ODCZYTY.

Na rzecz wdów i sierot po poległych legionistach. Dziś o godz. 8 wiecz. w Tow. Hygienicznym (ul. Karowa 31) wygłosi odczyt p. Marjan Marstro na temat „Kobieta, Miłość i Malżeństwo“. Cały dochód przeznaczony na sieroty po poległych legionistach.

WYPADKI:

Kradzież w Polskim Białym Krzyżu. Wczoraj w nocy kasiarze odwiedziło biuro Polskiego Białego Krzyża przy ul. Świętokrzyskiej 5. Dostali się przy pomocy wytrychów na I piętro do pokoju przyjęcia. Tam stała kasa — cel ich wizyty, ale opryskiem było niewygodnie do niej zbierać się w tym pokoju, więc przesunęli ją do sąsiedniego — gabinetu prezesa. Tam dopiero rozpruli jej stalowe łono. Wyłamałi zamek, podcięli t. zw. „cuchalty“. Złodziejska wyprawa opłaciła się, gdyż w kasie leżało 5 tysięcy zł. w gotówce.

Na miejsce wypadku jechał p. Kurnatowski, zastępca naczelnika urzędu śledczego. Dochodzenie prowadzi rejon II-gi.

Kasiarze nie zostawili jakiegokolwiek śladu po sobie.

Przy pracy. Na dworzec Główny przywieziono 21-letniego Józefa Adamczyka, ślusarza, który w czasie pracy w fabryce w Żychlinie w pow. Kutnowskim odniósł rany tłuczone klatki piersiowej i ogólne potłuczenie. Pogotowie przewiozło Adamczyka w stanie ciężkim do szpitala Dzieciątka Jezus.

Kradzież z samochodu. Na ul. Dzikiej przed domem nr. 44 niewykryty sprawca skradł z samochodu ciężarowego skrzynię z machorką wartości 500 zł., należącą do Gustawa Brandsztera z Mławy

W otworze windy. W domu nr. 23 przy ul. Wroniej spadła w otwór windy z wysokości I-go piętra 63-letnia Filomena Kamińska, która odniosła rany tłuczone głowy i złamała lewe ramię. Pomocy poszwankowanej udzielił lekarz Pogotowia.

Upadek z I piętra. W domu nr. 5 przy ul. Twardziej, podczas mycia okna, straciła równowagę i spadła z wysokości I piętra na bruk podwórza służąca 36-letnia Bajla Weintraubówna. Lekarz Pogotowia stwierdził złamanie lewego przedramienia, zwichnięcie lewego łokcia, rany tłuczone nosa i kolan. Po opatrunku Pogotowie przewiozło Weintraubównę do szpitala żydowskiego na Czyste.

Kasiarze... w aptece. Wczoraj w nocy do apteki p. f. „W. Żółtowski“ na rogu ul. Dzikiej i Wołyńskiej dostali się niewykryci kasiarze, którzy rozbili tam kasę ogniową, lecz znaleźli w niej tylko... 15 zł. Zawiedzeni srodze kasiarze zaczęli dalej plądrować w aptece i, dopiero po zabraniu jeszcze 200 zł. z szuflady kasy dziennej, wyszli tylnym wejściem.

Ucieczka aresztanta. Jakób Pomeranc (ni-gdzie niemeldowany), którego ujęto onegdaj na gorącym uczynku kradzieży gotówki z kasy w gminie żydowskiej przy ul. Grzybowskiej 26, zdołał zmylić czujność posterunkowego w VII komisariacie i zbiegł.

